

Wagner: Dette Forslag er i Hovedtrækkene en gammel Bekendt for de Medlemmer, der have siddet her i flere Aar. I det hele er det kun en Gentagelse af Lovene af 1888 og 1891. Smidlertid er der kommet et Par ny Bestemmelser ind, af hvilke den ene giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Det er den allerede meget omtalte § 4. Det er mig ikke ganske klart, selv ikke efter den højtærede Indenrigsministers oplysende Foredrag, hvorfor man egentlig træffer denne Bestemmelse. Jeg er ikke aldeles sikker paa, at den højtærede Indenrigsminister har Ret, naar han udtalte, at det er ganske uden Betydning for Margarinens Aroma, om den tilsættes med Smør, i alt Fald tror jeg nok, man tør sige, at i det almindelige Omdømme staar netop den norske Margarine med sine 6 pCt. Smørfedt som noget bedre end de fleste danske Mærker. Men selv om man accepterer hele denne Betragtning, at man nu til Dags godt kan fremstille Margarine med Smørrets Aroma og Velsmag alene ved Behandling med Mælk, bliver der dog et Hensyn at tage, som den højtærede Minister synes at have overset, og det er, at Margarinen, som bekendt, om den end i Almindelighed maa anses for et godt Næringsmiddel, dog i Reglen antages af Lægerne at være ikke saa lidt tungere at fordøje end Smør, navnlig for Folk, der ikke have nogen stærk Konstitution. For saa vidt dette er rigtigt — og der er ingen Grund til at betvivle det — er det klart, at der for Konsumenterne maa være en Interesse i, at det tillades at tilsætte Smør til Margarinen. Man kunde indvende, at Altsammen ikke er større, end at Folk kunne købe Smør og tilsætte det med Margarinen, men det er af den Slags Ting, Folk faktisk ikke gøre, thi det er forbundet med et ikke ringe Arbejde at foretage saadanne Omcøllninger, og saaledes som Forholdene have udviklet sig, er man vant til at saa sine Ting, som de skulle bruges, og Folk ere derfor lidet tilbøjelige til selv at foretage den Slags Operationer. Jeg tror derfor nok, at der fra Konsumenternes Side kunde siges en Del mod denne Bestemmelse. Det er gjort gældende, at da det ikke er overordentlig hyppigt, at man har Margarine, til hvilken der er tilsat mere end 5 pCt. Smør, kan der næppe siges noget imod at forbyde et saadant Produkt. Der er imidlertid overmaade mange Ting, som i Almindelighed ikke forekomme hyppigt, men som man dog ikke finder Anledning til at forbyde. Jeg skal kun henvise til et andet Forhold, Forholdet mellem Kanel og Cassia lignea —

bruger man Udtrykket "Kanel" om Cassia lignea, fordi man i Virkeligheden altid bruger dette uægte Kanel. Det ægte Kanel forekommer maaske saa at sige aldrig her i Landet, men ikke desto mindre falder ingen paa at træffe Bestemmelser om, hvorvidt man maa bruge det ene eller det andet af disse Stoffer, eller i hvilket Blandingsforhold. Altsaa, den Omstændighed, at Konsumenterne kun i ringe Grad benytte Margarine af det Smørfedtindhold, er ikke noget stærkt Motiv til at forbyde det, for saa vidt det i øvrigt maatte være usædvanligt. Der bliver saa det Spørgsmaal tilbage, om der virkelig kan ske nogen større Skade, ved at man i større Mængde blander Smør i Margarine. Mig bekendt, er det ikke Tilfældet, og jeg tror ikke, der kan paavises noget Eksempel paa, at vort Smørs Renomme i nogen Maade er blevet skadet derved, at Margarine her i Landet bliver forædlet med Smør. Jeg har da ikke hørt noget som helst om, at det har været Tilfældet. Saa vidt jeg ved, er Udsørfen af Margarine ganske lig Mul her fra Landet, og alene af den Grund er det ikke rimeligt, at der kan være sket nogen Skade, derved at der her i Landet spises nogen Margarine, der er tilsat med mere Smørfedt end 5 pCt. Mig forekommer den gamle Bestemmelse at være ganske anderledes rationel. Den gaar igen i begge de to Love af 1888 og 1891 og lyder ganske simpelt saaledes: Det er forbudt at tilsætte mere end 50 pCt. Smør til Margarine. Det er med andre Ord forbudt at forsaakse Smør med Margarine, hvorimod det er tilladt at tilsætte Margarine med mindre Kvantiteter Smør, at forædle Margarinen. Det forekommer mig at være ganske naturligt og rigtigt, at man netop trækker Grænsen midtvejs. Hvad det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) bemærkede om § 10, kan vist for en stor Del være overordentlig rigtigt, men jeg stønner ikke rettere, end at ganske de samme Indvendinger, som han gjorde mod Bestemmelsen i § 10, maa kunne gøres mod de gamle Bestemmelser, vi have om Tilsætningen af Margarine til Smør. Det er virkelig ogsaa meget vanskeligt at se, om der er tilsat 10 pCt. Margarine til Smørret, naar dette Smør ankommer fra Udlandet. Det turde være vanskelige at paavise baade ad mikroskopisk og kemisk Vej end ad kemisk Vej at paavise saadanne Stoffer som Borshyre, men ikke desto mindre maa Købmændene nu finde sig i de mange Ulemper og Vanskeligheder. Det er naturligvis meget kedeligt, men vi have hidtil underordnet os det af det Hensyn, at